

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/100/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715209040
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3715209040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členov JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti o maloleté deti F., G., nar. X.X.XXXX a R., nar. XX.X.I., bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom I. práce, sociálnych vecí a rodiny J. L., pracovisko J., deti rodičov: matky R. P., štátnej občianky R. republiky bytom B. XX a G. F., štátneho občana Slovenskej republiky, bytom J. L., R. XXXX/XX-X o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14. októbra 2015 č. k. 7P/62/2015-16 jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

odôvodnenie:

Rozsudkom zo dňa 14. októbra 2015 č. k. 7P/62/2015-16 súd prvého stupňa zvýšil otcovi výživné pre maloleté deti F., pre maloletého G., zo sumy 100,- eur na sumu 130,- eur a pre maloletú R., zo sumy 80,- eur na sumu 100,- eur mesačne od 1.9.2015, ktoré bude poukazovať do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12.9.2011 č.k. 8P 44/2011-19. Zároveň uložil otcovi uhradiť zameškané výživné od 1.9.2015 do 31.10.2015 v sume 100,- Eur matke do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení súd prvého stupňa uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že od poslednej úpravy výživného uplynula doba 4 rokov, za ktorú došlo ako na strane maloletých detí, tak aj na strane ich otca ako povinného k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje novú úpravu výživného. Maloleté deti G. a R. sú vekovo staršie, fyzicky vyspelejšie. Maloletý G. od 1.9.2015 začal navštevovať 1. ročník Strednej priemyselnej školy v L. Y. a maloletá R. začala navštevovať 8. ročník ZŠ, čím nepochybne matke vzrástli náklady na ich výživu v porovnaní s dobou poslednej úpravy výživného, kedy maloletý G. bol žiakom 2. stupňa a maloletá R. žiačkou 1. stupňa ZŠ. Na druhej strane hoci otcovi maloletých detí ďalšia vyživovacia povinnosť nepribudla, došlo na jeho strane k nárastu jeho priemerného mesačného zárobku, pretože v čase poslednej úpravy výživného vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 5.8.2011 deklaroval svoj priemerný mesačný zárobok vo výške 350-400,- eur netto, pričom v súčasnej dobe podľa správy jeho zamestnávateľa dosahuje priemerný mesačný zárobok vo výške 483,11 eur netto. Okrem toho popri mzde otcovi jeho zamestnávateľ vypláca cestovné náhrady v priemere vo výške 470,- eur a hoci tieto sú určené na to, aby otec z nich uhrádzal svoje náklady v súvislosti so zahraničnými pracovnými cestami, ich vyplácanie dokresľuje celkovú finančnú situáciu otca. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia § 62 ods. 1, 3, 4, 75 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 78 ods. 1 Zákona o rodine dospel súd k záveru, že návrh matky o zvýšenie výživného je z časti dôvodný a preto otcovi výživné zvýšil na maloletého G. zo sumy 100,- eur na sumu 130,- eur a na maloletú R. zo sumy 80,- eur na sumu 100,- eur mesačne od 1.9.2015 s tým, že takto upravené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí a tiež korešponduje s možnosťami a schopnosťami ich otca ako povinného z platenia výživného.

Proti tomuto rozsudku podal otec včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že súd nezohľadnil, že so svojimi deťmi trávi každý druhý víkend v mesiaci, aj mimo tohto času, avšak najmä prispieva deťom okrem určeného výživného k rukám matky, aj na potrieb detí, ktoré uznajú za vhodné a to u syna sumou 50,- eur mesačne a dcére sumou 40,- Eur mesačne, kupuje im potrebné veci do školy, na oblečenie, darčeky. Matka, ktorá ma z nového manželstva ďalšie dieťa nechce vzhľadom na svoje pomery deťom dávať vreckové. On doposiaľ ani nepomyslel na uzavretie nového vzťahu novej rodiny. Prostriedky získané prácou investuje len do svojich detí na rozdiel od matky. Cestovné náhrady vo výške v priemere 500,- eur užíva počas služobnej cesty v zahraničí na zaplatenie stravy, občasného bývania v motelloch a hoteloch. Súd sa touto skutočnosťou dostatočne nezaoberal, pričom podľa vyjadrenia súdu na pojednávaní nadobudol presvedčenie, že súd považuje za ďalšiu zložku príjmu, čo nie správne právne posúdenie, pretože to nie je považované za mzdu. Ak niečo výnimočne ušetrí z týchto náhrada, tieto musí poukázať na splácanie úverov vzniknutých za trvania manželstva s matkou.

K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že otec sa s deťmi stýka len v dobe určenej súdom, a dáva im vreckové každý 2. týždeň 5,- eur každému, čo je spolu 20,- Eur za mesiac, a nie 90,- Eur, ako tvrdí otec. Potreby do školy im platí výhradne ona. To, že má ďalšie dieťa, neznamená, že deti nemajú, čo potrebujú. Dlhy pochádzajúce z manželstva s otcom splácajú obaja, aj keď zariadený a zrekonštruovaný byt, v ktorom spoločne žili, je vo vlastníctve jeho sestry, zostal tam bývať otec. Ona si musela vybudovať a zariadiť novú domácnosť. Prostriedky získané prácou musí investovať na všetky strany pre deti aj do domu. Otec už počas manželstva jazdil na MKD a do hotela a motelov prespávať nechodí. Žiadala, nech otec predloží potvrdenia o platbách ubytovania. Poukazovala na zvýšené potreby detí. Maloletý G. potreboval do školy pomôcky- plášť, gumáky, kresliacu dosku, obal, USB kľúč, perá a pod.. Prestupuje na nový internát, ktorý stojí o 20,- eur viac. Od 01.11.2015 sa zamestnala u B. E. G. v F. s platom 320,- eur v čistom, z čoho 50,- Eur predstavujú cestovné výdavky.

K odvolaniu otca sa kolízny opatrovník nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa jeho názoru okresný súd sa už v odôvodnení rozsudku náležitým spôsobom vypořiadal so všetkými rozhodnými dôvodmi podaného odvolania, ktoré dôvody odvolateľ prezentoval už počas konania pred okresným súdom.

Ustanovenie § 163 O.s.p. výslovne umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie nároku na výživné. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol opakovane rozhodnúť o výživnom, je zmena pomerov (§ 78 Zákona o rodine).

Zmenou pomerov rozumieme výraznú zmenu tých právne významných skutočností, ktoré boli podkladom pri skoršej úprave rozsahu vyživovacej povinnosti.

Súdna prax považuje za významnú zmenu pomerov na strane oprávneného dieťaťa jeho vyšší vek a s tým súvisiace vyššie výdavky na základné potreby dieťaťa (bývanie, šatstvo, strava), ale aj s jeho vekom rastúce náklady na sociálne potreby dieťaťa (vzdelávanie, rôzne aktivity - športové, kultúrne a podobne), ako aj zvýšené náklady v súvislosti so zdravotným stavom dieťaťa. Komplexné potreby dieťaťa sú povinní zabezpečiť jeho rodičia, a to aj výkonom osobnej starostlivosti o dieťa, ale predovšetkým poskytovaním výživného.

Rozsah vyživovacej povinnosti rodičov k deťom má zodpovedať odôvodneným potrebám detí a schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom rodičov (§ 62 ods. 1, § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine).

Platí ďalej, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a na výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, súd pri skúmaní pomerov rodiča neprihliadne (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine).

V posudzovanej veci je nepochybné, že od skoršej úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti otca došlo u oboch detí ku kvalifikovanej zmene pomerov, a to najmä vzhľadom na ich vývoj (mal. G. vtedy žiak základnej školy, teraz študent 1. ročníka strednej školy, mal. R. vtedy žiačka 1. stupňa základnej školy, teraz 2. stupňa strednej školy) a s tým súvisiacimi zvýšenými nákladmi na základné, kultúrne a sociálne potreby. Je zrejmé, že došlo k zvýšeniu ich výdavkov jednak z objektívneho dôvodu všeobecne známej skutočnosti zvýšenia životných nákladov - cien tovarov a služieb, a jednak zo subjektívnych dôvodov - fyzického, fyziologického, kultúrneho a psychického rastu.

Za tejto situácie okresný súd správne zvýšil otcovi rozsah jeho vyživovacej povinnosti.

Otec v odvolaní neuvádzal skutočnosti, ktorými by namietal správnosť skutkových zistení okresného súdu. Jeho odvolanie spočíva na rovnakých skutočnostiach, ktoré prednášal už pred okresným súdom a s ktorými sa okresný súd správne a náležite vypořiadal, a to tvrdený nedostatočný príjem. Takéto skutkové zistenie však okresný súd neučinil.

Odvolacie námietky o tvrdenom nedostatočnom príjme vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné vzhľadom na správny záver okresného súdu vyslovený v odôvodnení rozsudku, v zmysle ktorého je životná úroveň otca preukázateľne vyššia.

Je pravdou, že cestovné náhrady nemožno započítať do priemernej mesačnej mzdy, avšak na druhej strane aj tento príjem sa podieľal a bude podieľať na otcovej vyššej životnej úrovni. Súd považuje za potrebné uviesť, že ak by cestovné náhrady netvorili časť príjmu otca ako vodiča kamiónovej dopravy, je nepravdepodobné, že by takúto náročnú pracovnú činnosť vykonával len za hrubú mzdu 600 eur mesačne. Odvolací súd pripúšťa, že časť cestovných náhrad otec spotrebuje pri služobných cestách, avšak väčšiu časť môže použiť na pokrytie svojich výdavkov a tiež výdavkov svojho dieťaťa. Ak preukázaná mesačná mzda otca je 483,11 eur v čistom a cestovné náhrady 470,- eur a sám uviedol, že platí za byt 180 eur mesačne a deťom výživné 180,- eur a vreckové 90,- Eur, je potom zrejmé., že aj cestovné náhrady používa na celkové výdavky. Vyplácanie cestovných náhrad predstavuje u otca určitý majetkový prospech.

Napokon, pokiaľ otec uvádza, že prispieva deťom navyše a to mal. G. 50,- Eur a mal. R. sumou 40,- Eur, je zrejmé, že má možnosti výživné zvýšené o 30,- Eur a 20,- Eur hradiť. Z úpravy výchovy detí na čas po rozvedení manželstva (osobná starostlivosť matky) a z úpravy rozsahu styku otca s maloletým dieťaťom je zrejmé, že každodennú starostlivosť o deti plní matka. Matka preto denne uhrádza priebežne sa vyskytujúce náklady na (bežné) potreby maloletých detí. Je jej povinnosťou, ako osoby, ktorá ma deti vo výchove, zakupovať deťom (denne) stravu, potraviny, potrebné oblečenie, zabezpečovať okamžité potrebnú starostlivosť o zdravotný stav, platiť náklady spojené s bývaním dieťaťa a pod., preto to je ona, kto musí mať k dispozícii potrebnú peňažnú sumu. Z uvedených dôvodov je potrebné plniť výživné k rukám matky, a nie do rúk maloletých detí..

Vzhľadom na tieto zistené skutočnosti odvolací súd neuveril tvrdeniu otca o neschopnosti hradiť výživné zvýšené o spolu 50,- Eur mesačne a o tom, že toto zvýšenie zasiahne do jeho životnej úrovne.

Otcou uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku okresného súdu potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaných odvolaní, potvrdil napadnutý výrok rozsudku okresného súdu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.